

TÍTOL: Els meus pantalons

VALOR: Prendre decisions d'una manera responsable defineix la nostra personalitat i ens fa més autèntics. Això no significa perdre amics.

SONEN MONEDES

MARTA: De mica en mica vaig anar estalviant els diners que necessitava per comprar-me els pantalons que tant volia. Vaig trucar a la meva cosina perquè m'acompanyés i ens en vam anar a comprar tota una tarda...

COSINA: Aquests són els famosíssims pantalons que et vols comprar?

MARTA: Sí, són aquests. Què et semblen?

COSINA: Jo de tu en miraria més. Per mi són massa infantils.

MARTA: Vols dir?

COSINA: És que, mira... aquest brodadet, els colors, tot...

MARTA: A mi m'agraden...

COSINA: Bé, oblida-ho.

MARTA: Els comentaris de la meva cosina em van fer sentir com una nena petita, com una pobra ximpleta amb gustos antiquats, i jo no volia ser així.

COSINA: Bona tarda. Volem veure models atrevits, roba moderna, amb colors llampants, alguna cosa per a gent d'aquest mil·lenni, sap què vull dir?

MARTA: Em vaig emprovar gairebé tota la roba de la ciutat. Roba tan estranya que em posava vermella només de veure'm al mirall. De vegades em sentia ridícula i d'altres fins i tot em feia riure.

MARTA: Ja me n'estic cansant. No m'agrada res del que veig.

COSINA: Però si això és la moda...

MARTA: No em compraré res de tot això. A mi m'agradaven molt els primers pantalons que m'he emprovat.

COSINA: Aquells de nena repel·lent?

MARTA: Pot ser que a tu no t'agradin, però a mi sí, i són els que em queden més bé.

MARTA: La meva cosina em va mirar com si fos un dinosaure dissecat, però em vaig comprar els pantalons i vam tornar cap a casa. Pel camí, no ens vam dir ni piu, fins que les nostres mirades es van trobar i vam esclatar a riure.

COSINA: Aiiii... Llàstima que no t'hagis comprat la brusa carbassa... et quedava tan malament que semblaves un llum de discoteca, ha! ha! ha!

MARTA: I què me'n dius dels pantalons de plàstic! Semblava una salsitxa!

RIUEN

MARTA: Jo estava molt contenta amb els meus pantalons, perquè m'agradaven de debò, i de la meva cosina, perquè m'havia acompanyat i al final havia respectat la meva decisió. Però, sobretot, estava contenta de mi mateixa, perquè havia comprat el que volia comprar.